

AVIZE

COMITETUL REGIUNILOR

A 120-A SESIUNE PLENARĂ, 7 ȘI 8 DECEMBRIE 2016

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Programul REFIT: perspectiva locală și regională

(2017/C 185/02)

Raportor: domnul François DECOSTER (FR-ALDE),
vicepreședinte al Consiliului Regional Nord-Pas-de-Calais-Picardie

Document de referință: scrisoarea de sesizare a Comisiei Europene din 13 ianuarie 2016

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. sprijină eforturile Comisiei Europene de a garanta că politicile europene reflectă mai bine preocupările autorităților naționale, regionale și locale și reamintește că aceasta trebuie să fie o responsabilitate comună a tuturor nivelurilor de guvernare;
2. susține opinia conform căreia o mai bună legiferare nu înseamnă numai mai puțină legiferare la nivelul UE, ci și stabilirea nivelului la care obiectivele avute în vedere pot fi atinse în modul cel mai eficient, și subliniază că aplicarea efectivă a principiului subsidiarității reprezintă un element-cheie pentru o mai bună legiferare;
3. subliniază că orice fel de reglementare trebuie să găsească justul echilibru între preocupări și așteptări la fel de îndreptățite legate, pe de o parte, de „securitate” (individuală, juridică, administrativă, financiară) și, de cealaltă parte, de eficiență, „libertate” ori flexibilitate; a ține în echilibru aceste preocupări în contexte concrete reprezintă sarcina procesului democratic și este răspunderea reprezentanților aleși în mod democratic de la toate nivelurile să le explice cetățenilor soluțiile negociate și compromisurile inevitabile;
4. ține seama de activitatea Grupului la nivel înalt privind sarcina administrativă (Grupul Stoiber), de raportul său final și de opiniile critice ale acestuia;
5. ia notă de semnarea Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare (AII) de către Consiliu, Comisie și Parlament, la 13 aprilie 2016, și speră ca acest nou acord să contribuie la îmbunătățirea procesului de decizie al UE în toate etapele – planificare, redactare, adoptare, implementare și evaluare; este însă preocupat de faptul că rolurile specifice ale reprezentanților democratic aleși ai nivelurilor local și regional, precum și rolul CoR, nu sunt menționate în AII privind o mai bună legiferare în niciun alt context decât cel de „părți interesate”, în pofida ponderii și mandatului care le este acordat în temeiul Tratatului de la Lisabona;
6. dorește să fie implicat în inițiativele ulterioare privind interpretarea și punerea în aplicare a noului acord, astfel încât potențialul Comitetului ca organ consultativ în ciclul legislativ să fie exploatat pe deplin; reamintește că un mare număr de membri ai CoR dețin competențe în materie de implementare a politicilor europene;
7. salută solicitarea Comisiei Europene de a elabora un „aviz exploratoriu mai amplu”, care să ofere „sugestii suplimentare cu privire la cerințele impuse prin legiferarea UE și modalități mai simple de a obține aceleași rezultate sau rezultate mai bune”;

8. salută faptul că Comisia Europeană i-a solicitat să elaboreze avize exploratorii în domenii specifice de politică, precum – dar nu numai – mediul, energia, serviciile financiare și agricultura, domenii în care autoritățile locale și regionale pot identifica sarcinile existente și pot oferi sugestii de îmbunătățire care să corespundă nevoilor lor;
9. arată că acest aviz exploratoriu mai amplu reprezintă o trecere în revistă a efectelor legiferării asupra autorităților locale și regionale și încurajează analiza orientată pe politici și sectoare specifice, pentru a identifica blocajele și poverile;
10. salută abordarea generală de a implica în mod specific actorii regionali și locali în consultările vizând o mai bună legiferare; salută în acest sens, de exemplu, raportul „Provinciile neerlandeze pentru o mai bună legislație a UE” și atrage atenția asupra blocajelor identificate și asupra soluțiilor specifice propuse;
11. își exprimă în acest context acordul privind instituirea Pactului de la Amsterdam pentru punerea concretă în aplicare a Agendei urbane a UE, întrucât aspectul mai bune legiferări joacă un rol important în parteneriatele tematice. În acest cadru a fost elaborat și raportul „*Bridge, o mai bună legiferare a UE pentru autoritățile locale și regionale*”, în care sunt trecute în revistă exemple de situații concrete în care practica la nivel local și regional se confruntă cu dificultăți în privința legiferării la nivel european;
12. îndeamnă Comisia Europeană să examineze soluțiile propuse legate de legiferarea sectorială, de proporționalitate, de blocajele transfrontaliere, de ajutoarele de stat și de presiunea auditării și să le ia în considerare în momentul elaborării noilor reglementări;
13. recunoaște rolul specific jucat de autoritățile locale și regionale într-o serie de domenii afectate substanțial de legiferarea UE, precum și rolul lor de autorități de transpunere a legislației UE și de autorități de management al fondurilor UE și subliniază că responsabilitățile lor specifice le permit să aprecieze corect care sunt domeniile problematice ale cadrelor de legiferare și, eventual, unde se impun modificări;
14. consideră că toate nivelurile de guvernare trebuie să se asigure că legislația este adecvată, eficace și eficientă și că nu creează sarcini și costuri inutile, protejând totodată cetățenii, consumatorii, sustenabilitatea și mediul;
15. înțelege că instituțiile UE trebuie să le dovedească tuturor cetățenilor valoarea cadrelor de legiferare, precum și valoarea adăugată a legislației UE, cu respectarea principiilor subsidiarității și proporționalității;
16. recunoaște că dificultățile economice recente au creat un climat în care costurile suplimentare generate de suprareglementare au dus la exacerbară reducerilor bugetare pentru multe autorități locale și regionale. Acest lucru s-a întâmplat acolo unde resursele disponibile erau deja diminuate. Acest lucru s-a dovedit a fi împovărător și a dus la o presiune mai mare asupra acestor autorități, care au încercat să reducă costurile administrative în timp ce li se cerea tot mai multă acțiune. CoR reamintește că, în opinia sa, constrângerile administrative trebuie să sufere o simplificare și o reducere acolo unde au un impact asupra principalelor sarcini care le revin autorităților locale și regionale;
17. apreciază faptul că rapoartele și avizele adoptate anterior de Parlamentul European, CESE și CoR au confirmat importanța unei acțiuni coordonate a UE, în spiritul parteneriatului cu instituțiile naționale și cu instituțiile UE, precum și cu autoritățile locale și regionale;
18. subliniază că autoritățile locale și regionale au un rol central în a-i sprijini pe cetățeni să depășească dificultățile cauzate de problemele economice de durată, nu în ultimul rând cu ajutorul programelor UE, și reamintește că securitatea juridică și un acces mai ușor la programele UE, recunoscând, în același timp, necesitatea unor reforme structurale, reprezintă condiții prelabile esențiale pentru a putea îndeplini acest rol;
19. observă că finanțarea UE este importantă pentru ca multe autorități locale și regionale să poată pune în aplicare legislația UE, și, în special, pentru punerea în aplicare a politicii de coeziune în mod selectiv, în funcție de capacitatea economică;

20. recunoaște că gradul de accesibilitate a programelor UE și a regimurilor de legiferare aferente poate genera dificultăți semnificative în ce privește interpretarea cadrelor legale, a normelor de punere în aplicare, de auditare și de raportare și atrage în acest sens atenția că, deseori, regimul de audit, mai ales sub aspectul arhivării pe termen lung, generează dificultăți pentru sponsorii proiectelor, așa cum se arată și în Avizul CoR privind simplificarea fondurilor ESI;

21. salută Rezoluția Parlamentului European referitoare la Programul privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT): situația actuală și perspective ⁽¹⁾, în care este confirmat rolul important jucat de CoR ca instituție politică, și este de acord că programul REFIT nu ar trebui folosit pentru a submina standardele;

22. deși sprijină obiectivul de reducere a birocrăției și înlăturare a poverilor inutile în materie de legiferare, subliniază că REFIT nu trebuie considerat un pretext pentru reducerea nivelului de ambiție, în special în domeniul precum mediul, siguranța alimentară, sănătatea și drepturile consumatorului;

23. sprijină obiectivul ca, în toate cazurile în care este posibil, legislația UE să fie transpusă la nivel național ca atare, iar reglementările europene să fie suplimentate numai în cazul în care anumite motive obiective și specifice impun acest lucru. Statele membre și regiunile trebuie să aibă totuși posibilitatea de a se pronunța, de la caz la caz, cu privire la ceea ce este necesar pentru o transpunere adecvată. Propunerea Comisiei referitoare la justificarea sistematică a practicii de suprareglementare ar putea contribui la o transparență sporită. Cu toate acestea, exigențele sporite în ceea ce privește asumarea răspunderii pentru transpunerea la nivel național și regional nu trebuie să ducă la o imixtiune în chestiunile de organizare și în procedurile administrative naționale;

24. subliniază că, la evaluarea legislației, este important să se țină seama atât de costuri, cât și de beneficiile și inconvenientele – sociale, de mediu și de altă natură – pe care le presupun pentru cetățeni și economie, precum și de așa-zisul „cost al non-Europei” ⁽²⁾, cu alte cuvinte costurile pe care le-ar avea absența unei acțiuni comune la nivel european într-un anumit sector;

25. în acest context, solicită Comisiei să elaboreze o definiție standard la nivelul UE a suprareglementării, pentru a oferi astfel securitate juridică în implementarea și aplicarea legislației UE și a reduce birocrăția excesivă ⁽³⁾;

Recomandări specifice

26. îndeamnă Comisia și statele membre să promoveze elaborarea de metode digitale și de instrumente TIC, inclusiv în contextul planului de acțiune al UE pentru e-Guvernare, pentru a furniza un format și un proces comun de colectare a datelor solicitate pentru nevoile de monitorizare și raportare, reducându-se pe această cale sarcina administrativă rezultată din introducerea datelor, atât în bazele de date naționale, cât și în cele europene;

27. subliniază importanța „verificărilor adecvării”, care pot identifica duplicări și inconsecvențe care au apărut de-a lungul timpului în urma introducerii unei serii de obiective și de noi inițiative politice, în special în ce privește cerințele de raportare și conformitate;

28. subliniază necesitatea unei mai bune înțelegeri a gamei de obligații de raportare introduse pentru a certifica conformitatea cu legislația UE; propune ca cerințele de raportare pentru autoritățile locale și regionale să fie, pe cât posibil, enumerate și standardizate și ca metodologiile de raportare să vizeze reducerea sarcinii administrative pentru cetățeni și IMM-uri, precum și pentru autoritățile locale și regionale;

Comunicarea, consultarea și limbajul

29. recunoaște că limbajul și modul de formulare pot constitui fie un obstacol, fie o invitație la participare; un limbaj ușor accesibil și inteligibil reprezintă o componentă esențială a schimbării legislative și de legiferare;

30. consideră că asigurarea incluziunii necesită un limbaj, structuri și norme simple și clare, pentru a face în așa fel încât UE, scopul ei, programele, politicile, legislația și ajutorul practic să fie accesibile tuturor;

⁽¹⁾ P8_TA/2016/0104.

⁽²⁾ Studiul Parlamentului European privind Analiza costului non-Europei, 2014-2019.

⁽³⁾ Avizul privind adecvarea reglementărilor UE (REFIT), 2013.

31. insistă pe lângă Comisia Europeană să simplifice, prin urmare, limbajul folosit și să asigure înțelegerea cât mai largă a acestuia și propune ca utilizarea limbajului tehnic să fie redusă la minimum, cu respectarea cerințelor legale;
32. consideră că este necesară o interpretare mai ușor de înțeles pentru utilizator și mai coerentă a normelor și reglementărilor UE, inclusiv, de exemplu, cerințe de audit proporționale, o utilizare în mai mare măsură a sumelor forfetare, formulare de solicitare, de rambursare și de raportare simplificate și o mai clară interpretare a normelor (de exemplu, în ce privește legislația în domeniul ajutoarelor de stat și achizițiilor publice);
33. înțelege că UE trebuie să acorde atenția cuvenită unei strategii de comunicare active, menite să implice partenerii, să susțină activitatea și să atragă investițiile;
34. subliniază rolul formativ și informativ pe care atât autoritățile locale, cât și cele regionale îl joacă pentru proprii cetățeni, astfel încât aceștia să-și însușească politicile și programele europene;
35. subliniază rolul centrelor de informare Europe Direct în informarea cetățenilor cu privire la legislația și programele UE, adaptându-și conținutul și limbajul la cel al cetățenilor;
36. ia notă de faptul că centrele de cunoaștere, cum ar fi Europa Decentral din Țările de Jos, joacă un rol important în facilitarea unei puneri în aplicare și a unei interpretări corecte a legislației UE. Experții acestor centre au un rol important în furnizarea de informații și consiliere gratuite autorităților locale și regionale și asociațiilor acestora. Pe de altă parte, nivelul ridicat al cererii de consultanță de furnizat de către centrele de cunoaștere dovedește necesitatea simplificării legislației UE;
37. apreciază faptul că practicile curente invită cetățenii să ia parte la consultări. Cu toate acestea, contribuțiile aduse de către cetățeni în mod individual sunt rare, întrucât participarea la majoritatea consultărilor este limitată din pricina limbajului inaccesibil, a uzului de termeni și contexte tehnice, consultările fiind deci în mare măsură neprimitoare. Prin urmare, ele nu permit un acces real, cu excepția unui grup redus de cetățeni, care dispun de competențele și de limbajul specializat care să le permită să ia parte. Este important să se asigure că toate părțile interesate, în special societatea civilă au acces în măsură egală la textele consultărilor, care ar trebui traduse în toate limbile oficiale ale UE și formulate într-un mod cât mai simplu, clar și ușor de înțeles cu puțință, astfel încât să ofere un maximum de informații privind propunerile legislative recomandate;
38. este de părere că acest tip de consultare la nivelul cetățeanului ar trebui să completeze, și nu să înlocuiască regimul de consultare publică structurată, și nici să reducă rolul organelor instituționale relevante, recunoscute prin Tratatul de la Lisabona;
39. reamintește că este important ca, în etapa inițiativei legislative, să se efectueze o consultare specifică a adunărilor legislative regionale și locale, prin intermediul CoR, întrucât acestea, fiind reprezentantele teritoriilor lor, constituie vocea democratică a nevoilor reale ale cetățenilor, inclusiv ale acelor care nu sunt în măsură să-și facă auzit propriul glas;
40. în acest sens este nevoie ca instituțiile regionale și locale să fie luate în considerare în mod prioritar în raport cu întreprinderile private, atât în virtutea rolului lor recunoscut prin Tratatul de la Lisabona, cât și pentru că ele constituie expresia democrației și a reprezentării politice;

Programe și finanțare: asistență tehnică, consultanță și raportare

41. solicită Comisiei să creeze un „ghișeu unic” pentru consultanță cu privire la legiferare, astfel încât să se asigure că solicitanților de fonduri UE li se oferă sfaturi clare, neambigue, adecvate și la momentul oportun;
42. propune să se ceară opinia practicienilor în cursul unei perioade de programare, astfel încât eventualele îmbunătățiri ale cadrului legislativ și de reglementare să poată fi bazate pe experiențele practice;
43. propune un mecanism specific de utilizare a fondurilor destinate asistenței tehnice spre a înființa echipe juridice aferente programelor, la care toți solicitanții să aibă acces în mod gratuit și care să ofere o consultanță robustă și coerentă, pe baza interpretării uniforme, deja adoptată și avizată de Comisia Europeană, a reglementărilor juridice și pe baza practicii existente cu privire la normele aplicabile fondurilor UE, înlăturând astfel o marte parte din insecuritatea și riscul de răspundere cu care se confruntă în prezent beneficiarul final;

44. este de părere că soluțiile de management trebuie să creeze o separare clară între administrația programelor și realizarea proiectelor/programelor, pentru a se evita eventualele conflicte de interese și tratamente inechitabile la evaluare;
45. sugerează maximizarea fondurilor de finanțare, cu respectarea plafonului bugetar actual, pentru a adopta o abordare a realizării obiectivelor bazată pe programe, prin combinarea unei serii de proiecte și prin măsurarea succesului în funcție de rezultatele per obiectiv, și nu a rezultatelor fiecărui proiect în parte – în domenii precum cel energetic, pentru a lua numai un exemplu;
46. propune explorarea posibilităților de a se dezvolta și îmbunătăți modelele de inginerie financiară, inclusiv fondurile specializate de capital de risc pentru sectoare-cheie, o aliniere mai eficientă a fondurilor din subvenții cu JESSICA, pentru a se stimula piața investițiilor imobiliare, precum și posibilitatea unei scheme de microcredit bazată pe JASMINE, pentru a sprijini întreprinderile nou-înființate și micile întreprinderi;
47. propune sporirea posibilităților de finanțare echivalentă, în special provenită din sectorul privat, pentru a se asigura disponibilitatea fondurilor pentru ca autoritățile locale și regionale să facă față nevoilor locale;
48. solicită Comisiei să propună un mecanism prin care creditele de finanțare nefolosite și dezangajate să fie reintegrate în bugetul UE ca venituri alocate și returnate statului membru respectiv, astfel încât să se garanteze alocarea și utilizarea acestor fonduri în cadrul politicilor sectoriale din acel stat membru pentru care s-a votat atribuirea lor;
49. în prezent, neutilizarea creditelor de finanțare se datorează, mai ales, configurației imperfecte, complicate și prea detaliate a sistemului de punere în aplicare și unei definiții inadecvate a priorităților. În acest scop, este esențial să se comunice adecvat atât cu autoritățile locale și regionale, cât și cu organele naționale, pentru a redefini și clarifica prioritățile, astfel încât beneficiarii să nu fie dezavantajați;
50. prin urmare, este esențial să se asigure mai ales siguranța planificării și fiabilitatea programelor multianuale finanțate, ca trăsătură intrinsecă pentru atingerea obiectivelor acestora. O mai mare flexibilitate a cadrului financiar multianual nu trebuie așadar să conducă la o situație în care au loc realocări sau se finanțează noi inițiative politice în detrimentul programelor deja aprobate;
51. propune o repartizare clară a rolurilor partenerilor în procesul de raportare și de monitorizare a programelor finanțate cu ajutorul UE în cadrul autorităților locale sau regionale, inclusiv analiza cheltuielilor și a rezultatelor și conceperea de măsuri de corectare, și cere Comisiei să acorde asistență autorităților locale și regionale (inclusiv fonduri), în situațiile în care simplificarea – cu caracter legislativ sau nu – implică o creștere a costurilor publice de prestare a serviciilor;

Politica de coeziune

52. solicită Comisiei Europene să ia măsuri suplimentare pentru simplificarea politicii de coeziune, ținând seama de propunerile autorităților locale și regionale, așa cum au fost acestea exprimate în avizul Comitetului „Simplificarea fondurilor ESI din perspectiva autorităților locale și regionale”, raportor: Petr Oswald (CZ-PSE)⁽⁴⁾;
53. reamintește că fondurile structurale și de investiții europene (fondurile ESI) reprezintă principalul instrument al UE pentru promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale în toate statele membre și că simplificarea acestora este esențială pentru realizarea obiectivelor politice; ar trebui avute în vedere îmbunătățiri imediate în perioada actuală de programare, precum și o simplificare pe termen lung, care ar putea duce la o revizuire de substanță a mecanismelor actuale de funcționare și a legislației;
54. atrage în mod deosebit atenția asupra necesității de simplificare, constând în modificări legislative și nelegislative, în domeniile legate de auditare, cerințele și îndrumarea în materie de raportare, ajutoarele de stat, achizițiile publice și suprareglementare;

⁽⁴⁾ CdR 8/2016.

55. observă că eforturile de simplificare necesită o cooperare în arii specifice între toate serviciile relevante ale Comisiei, în special între DG REGIO, DG EMPL, DG COMP și DG GROW;

56. solicită Comisiei Europene să furnizeze mai multe informații și mai mult sprijin pentru formarea autorităților regionale și locale în domeniul sinergiilor dintre fondurile structurale și de investiții europene (fondurile ESF) și Fondul european pentru investiții strategice (FEIS);

Cercetarea și inovarea

57. solicită simplificarea proceselor de solicitare și de raportare pentru fondurile destinate cercetării și inovării, inclusiv prin aplicarea mai consecventă a costurilor standard, în special în ce privește auditarea;

Politica agricolă comună și dezvoltarea rurală

58. subliniază recomandările din avizul său privind *simplificarea politicii agricole comune (PAC)*, adoptat în octombrie 2015 ⁽⁵⁾;

59. reiterează necesitatea unei consolidări a principiului încrederii față de beneficiarii finali, optând pentru o obligație mai puțin strictă de prezentare a documentelor justificative pentru cheltuielile efectuate în cursul etapei de raportare finală și intervenind în etapa controlului, cu concentrarea atenției pe rezultatele proiectelor finanțate;

60. este îngrijorat de faptul că, în ciuda obiectivelor declarate ale noii PAC de reducere a legislației la nivelul UE, volumul reglementărilor Comisiei a crescut prin intermediul actelor delegate;

61. își reiterează apelul privind necesitatea unei coerențe și unei complementarități sporite între PAC și alte politici ale UE, cum ar fi politica privind mediul (și finanțarea); mai multă coerență este necesară în special între fondul pentru dezvoltare rurală și restul fondurilor structurale și de investiții europene (ESF), care, împreună, asigură un cadru strategic comun bazat pe obiectivele politice generale ale Strategiei Europa 2020;

62. consideră că ar trebui să fie asigurată compatibilitatea PAC cu obiectivul coeziunii teritoriale consacrat prin Tratatul de la Lisabona și că trebuie să se evite ca măsurile luate la nivelul UE să intensifice dezechilibrele teritoriale sau să contribuie la punerea în pericol a serviciilor publice, de exemplu în zonele rurale;

Simplificarea pentru IMM-uri

63. consideră că este deosebit de important să se țină seama pe deplin de nevoile efective ale actorilor din mediul de afaceri regional și local în contextul procesului în curs privind o mai bună legiferare pentru IMM-uri;

64. arată că platforma REFIT trebuie să acorde suficientă atenție și sarcinii administrative ce apasă asupra autorităților. Este important să se prevină transferul sarcinii administrative de la întreprinderi la administrațiile publice și invers;

65. observă că, dintr-o consultare a câștigătorilor premiului „Regiune europeană întreprinzătoare” pe care îl acordă CoR, a rezultat că domeniile prioritare pentru simplificare sau domeniile în care simplificările introduse prin legiferarea existentă nu au atins încă un nivel satisfăcător cuprind participarea IMM-urilor la proiecte finanțate prin FEDR, accesul IMM-urilor la achizițiile publice, drepturile consumatorilor și REACH. Și cerințele de raportare privind datele statistice în domeniul comerțului (Intrastat) au fost identificate drept necesitând luarea de măsuri în mod prioritar;

66. consideră că este nevoie de acțiuni în domeniul simplificării administrative pentru IMM-uri, în special în ce privește TVA;

67. solicită adoptarea de măsuri pentru a se simplifica accesul IMM-urilor la achizițiile publice; se teme că gradul de simplificare care va fi introdus prin noile directive și documentul unic european pentru achiziții publice ar putea să nu fie încă suficient pentru a asigura norme de achiziții publice favorabile IMM-urilor;

⁽⁵⁾ CdR 2798/2015.

68. atrage atenția asupra riscului ca măsurile de simplificare menționate să afecteze autonomia autorităților locale și regionale în ce privește adoptarea unor standarde mai stricte, în funcție de împrejurările lor specifice și de nevoile propriilor cetățeni, în special în domenii cum ar fi egalitatea, politica socială, industrială sau de mediu;

69. subliniază că normele UE privind ajutoarele de stat care reglementează serviciile de interes economic general (SIEG) au devenit prea detaliate și complexe, din pricina multitudinii de texte din dreptul secundar și de instrumente legislative fără caracter obligatoriu legate de ajutoarele de stat. O mai amplă simplificare va spori securitatea juridică, va accelera implementarea proiectelor de investiții, va asigura furnizarea la timp a SIEG și va stimula creșterea și ocuparea forței de muncă;

70. subliniază necesitatea de a crește gradul de cunoaștere, în rândul micilor întreprinderi inovatoare, cu privire la noile proceduri de achiziții publice, la avantajele și limitările acestora, precum și la sprijinul disponibil. Normele UE privind achizițiile publice trebuie supuse unei evaluări de impact în termen de trei ani, pentru a se verifica dacă ele au dus la facilitarea accesului la licitații pentru IMM-uri, dacă au redus barierele birocratice și dacă au contribuit la dezvoltarea de parteneriate pe termen lung pentru furnizarea de bunuri și servicii care nu există încă pe piață;

71. reiterează apelul său privind majorarea pragurilor *de minimis* în cazul ajutoarelor de stat acordate pentru SIEG, precum și solicitarea de a se ridica pragul de scutire de la obligația, în temeiul articolului 108 alineatul (3) din TFUE, de a declara ajutoarele de stat sub formă de compensații acordate întreprinderilor însărcinate cu furnizarea SIEG, întrucât aceste măsuri vor aduce o mai mare simplificare pentru autoritățile locale și regionale, precum și pentru entitățile care primesc compensații;

Legislația de mediu

72. atrage atenția asupra avizului său „*Legislația de mediu a UE: îmbunătățirea raportării și a conformității*”, adoptat în aprilie 2016⁽⁶⁾, și solicită Comisiei Europene și statelor membre să urmeze recomandările acestuia în ce privește verificarea adecvării obligațiilor în materie de monitorizare și raportare în domeniul politicii de mediu;

73. atrage în mod deosebit atenția asupra recomandărilor specifice formulate în aviz în ce privește obligațiile excesiv de oneroase de audit și raportare, solicitând în special automatizarea instrumentelor de raportare și găsirea de sinergii între obligațiile de raportare pentru diverse directive; își reiterează sugestia de a se institui „tablouri de bord privind implementarea” pentru directivele suplimentare în domeniul legislației de mediu;

74. sprijină opțiunea unei directive orizontale a UE care să instituie dispoziții de asigurare a conformității pentru întregul *acquis* de mediu al UE, pe baza principiilor menționate în avizul CoR la care se face referire mai sus;

75. ia notă de faptul că, în 2013, Uniunea Europeană avea un set amplu de 63 de obiective obligatorii și 68 de obiective fără caracter obligatoriu, majoritatea acestora având ca termene de realizare 2015 și 2020. Impactul acestor obiective asupra administrațiilor subnaționale și a întreprinderilor va trebui evaluat și luat în considerare atunci când se vor propune sau se vor modifica obiective. Obiectivele problematice existente ar trebui eliminate, astfel încât conducerea administrațiilor locale să dispună de suficientă autonomie pentru a adapta măsurile la condițiile economice și de mediu locale;

76. insistă asupra ideii că este nevoie ca responsabilitățile și resursele să fie repartizate în mod corespunzător și asupra necesității unor circuite clare de transmitere a informațiilor între autoritățile locale, cele regionale și nivelul național în ce privește cerințele statelor membre pentru monitorizarea și raportarea în domeniul mediului, spre a se putea garanta că rapoartele și indicatorii privind starea mediului sunt coerente, eficiente și fiabili.

Bruxelles, 7 decembrie 2016.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Markku MARKKULA

⁽⁶⁾ CdR 5660/2015.